వంక హేళనగా చూసాడు. తనని బంధించిన గొలుసులోని కొక్కేలని ఒక్కొక్క దాన్నీ పరిశీలించాడు. దురదృష్టవశాత్తు అతనికి బలహీనమైన ఒక్క కొక్కెం కూడా ఆ గొలుసులో కనపడలేదు. తనని బంధించిన ఆ గొలుసుని ఎంత ప్రయత్నించినా తెంపలేకపోయాడు. అతను చేసిన గొలుసే అతన్ని బంధించింది.

పాపం విషయంలో కూడా ఇంతే. మనం వ్యామోహాలని జయించగలం, నియంత్రించగలం అనుకుని చెడ్డ అలవాట్లని చేసుకుంటాం. కాని ఓసారి ఏదైనా అలవాటయ్యాక ఇక దాన్ని తెంపగలగడం మన శక్యం కానంతగా, మనకి తెలీకుండానే మనం బలహీనులం అవుతాం. కాబట్టి మనం ప్రతీ పనిని వివేకంతో ఆలోచించి చేయాలి.

56. పంది-ఆవు

ఓ గ్రామంలోని ఓ పంది, ఓ ఆవు మంచి మిత్రులు. ఓ రోజు పంది ఆవు దగ్గరకి వెళ్ళి బాధగా చెప్పింది.

"మిత్రమా! ఈ మనుషుల సంగతి నాకేమాత్రం బోధపడటం లేదు. వాళ్ళంతా నీ దయగల కళ్ళని, నీ సాధు గుణాన్ని పొగుడుతూంటారు తప్ప నా గురించి ఒక్క మంచి మాట కూడా మాట్లాడరే? నువ్వు పాలు, పెరుగు, నెయ్యి ఇస్తావన్న మాట నిజమే. కాని నేను నీ కన్నా ఎక్కువే వాళ్ళకి ఇస్తున్నాను. వాళ్ళకి నా మాంసాన్ని, నా చర్మం మీది వెంట్రుకలని ఇస్తాను. నా పాదాలతో వాళ్ళు పచ్చడి చేసుకుని ఇష్టంగా తింటారు. ఐనా నీకు ఇచ్చే గౌరవాన్ని వాళ్ళు నాకెందుకు ఇవ్వడం లేదు?"

ఆవు కొద్ది క్షణాలు ఆలోచించి చెప్పింది.

"తేడా ఎక్కడో చెప్పనా? నేను బ్రతికుండగానే వాళ్ళకి ఇచ్చేదంతా ఇస్తున్నాను. నువ్వు మరణించాక కాని వాళ్ళకి ఏదీ ఇవ్వవు."

చాలామంది తమ చివరి దశలో కూడా బీదలకి సహాయం చేయరు. తమ విల్లు ద్వారా తాము గతించాకే సమాజానికి ఇచ్చేది ఇస్తూంటారు. అలాంటి వారు ఎవరో ఈ చైనీస్ జానపద కథ వివరిస్తోంది.